TAHÁK
TUPESKÉ ŠKOLNÍ NOVINY

ZBIGNIEW CZENDLIK (TAK TROCHU JINÉ VÁNOCE)
Mediálně známého kněze jsme vyzpovídali na téma advent a Vánoce. Naše otázky se stočily také k jeho účinkování ve filmu Gump.
ČTĚTE NA STRANĚ 3

EXOTICKÉ OVOCE JAKO SOUČÁST NAŠICH VÁNOC
Představíme vám méně známé exotické ovoce, které si postupně hledá cestu na náš stůl.
ČTĚTE NA STRANĚ 6

NEŽ ZAZVONÍ ZVONEČEK

Advent a vánoční období je pro mnoho z nás ta nejhezčí část roku. Pro děti především čas, kdy se těší na nové dárky, na stromeček, možná na vánoční cukroví a na prázdniny. Pro ty starší zase čas se zastavit, zamyslet, rekapitulovat, snad taky trochu změnit pohled na věci. V posledních letech se z nich sice stávají více svátky konzumní, ale ten základ i tak zůstává. Vánoce mají prostě své kouzlo v jakékoliv době a podobě. A upřímně - každý z nás si nese kousek toho vánočního dítěte až do dospělosti. Štědrý den je často tou nejkrásnější společnou chvílí rodiny. Užijme si ji.

autor článku:
BARBORA KŘEMEČKOVÁ

Příště už po vysvědčení

Další číslo TAHÁKu vyjde začátkem února, kdy už za sebou budeme mít pololetní vysvědčení. Opět pro vás připravujeme zajímavý VIP rozhovor, spoustu nápadů a informací. Užijte si zimní čas a těšte se. Čtěte nás, ať nás baví pro vás psát.

VÁNOCE U PAVLA ŠPORCLA

K adventu a Vánocům jistě patří také hudba. Nejen o ní, ale také o samotných Vánocích jsme si povídali s houslovým virtuózem Pavlem Šporclem.

Jak jste jako umělec trávil období posledních měsíců? Víme, že jste připravoval nějaké aktivity přes internet. O co šlo?
Celá kultura je v těžké situaci. Nejsem ale člověk, který by zahálel a láteřil nad momentální situací. A tak jsem začal hned na začátku pandemie hrát online. Zval jsem posluchače k sobě do obýváku, odehrál za celou dobu 24 hodin čistého času. Nejen koncerty pro dospělé, ale také povídání pro děti. Bylo to velmi hezké i vyčerpávající, ale samozřejmě online koncerty a aktivity nemohou nahradit živé koncerty.

V tomto období jste trávil více času doma s rodinou. Přivedlo Vás to třeba k nějakým aktivitám, na které jste dříve neměl tolik času? K jakým?
I když to může vypadat, že má člověk víc času, je to spíš naopak. Najednou sedí člověk před počítačem daleko déle. Takže na jiné aktivity moc času nezbylo, neboť jsem pracoval daleko více než předtím. Děti byly na online škole atd. Ale i přes to, že jsme byli společně tak dlouho zavřeni doma, jsme to krásně společně zvládli.

Na podzim jste ale naplno koncertoval. Jak hodnotíte vaše turné Paganiniana Tour 2021?
Turné bylo fantastické. Odehrál jsem ho a naplánoval tak, aby se vše uskutečnilo v klidu. A to se podařilo. Program byl sestaven z titulů mé nové desky Paganiniana, tedy z nejtěžších skladeb houslového repertoáru. Posluchači byli uchváceni, co vše se dá na housle zahrát. A já spokojen, neboť přesně takhle jsem si to představoval.

Ke svému turné a CD jste zvolil podtitul „Mount Everest houslového repertoáru". Znamená to tedy, že jde opravdu o ty nejnáročnější skladby pro housle?
Ano. Samozřejmě pro každého znamená slovo nejnáročnější něco jiného. Ale jsou to skladby, které jsou opravdu nesmírně obtížné. Jsem rád, že jsem na CD zařadil i české autory. Ve světové premiéře jsem natočil skladbu Caprice D dur našeho prvního houslového virtuosa Josefa Slavíka, který žil v čase Paganiniho. Také jsem nahrál Kadenci ke Koncertu D dur N. Paganiniho, kterou napsal náš největší houslista historie Jan Kubelík. A přidal jsem i mé variace na píseň Kde domov můj.

Do čeho dalšího jste se teď na podzim ještě pustil? Představíte nám krátce své další projekty?
Napsal jsem společně s Václavem Žmolíkem knihu Můj život (nejen) s houslemi. Ta pojednává o mém dosavadním životě a je velmi inspirativním čtením nejen pro houslisty. Připravuji na leden natáčení další desky, tentokrát s orchestrem nahraji houslové koncerty Jana Kubelíka a Felixe Mendelssohna-Bartholdyho.

Vaše dvě dcery se věnují také hudbě. Myslíte si, že je nakonec bude třeba i živit jako Vás nebo mají i jiné plány?
To se uvidí. Violetta bude v lednu dělat přijímací zkoušky na konzervatoř. Pokud se dostane, bude 6 let studovat housle. Mladší Sophia chce být herečka nebo zpěvačka. Asi nás i tady čeká studium na konzervatoři. Ale jestli se tomu budou celoživotně věnovat? Ony moc dobře vidí, jaká je to řehole. Ale rozhodnutí je na nich. Hlavně je jejich práce musí bavit.

Máme tady advent a blíží se Vánoce. Jak trávíte toto období? Koncertujete ještě nebo už spíš odpočíváte?
Za normálních okolností mívám třeba dvacet koncertů. Letos je to samozřejmě jiné a počet koncertů se i v této době stále zmenšuje, protože na kulturu nechodí lidé. Někteří nejsou očkovaní, jiní se bojí. Samozřejmě ale pokud bude zájem, nějaké koncerty odehraju.

Jaké Vánoce máte doma? Spíš tradiční nebo jste si je nějak po svém upravili?
Velmi tradiční. Sice nejíme kapra, ale jinak lijeme olovo, krájíme jablíčka, pouštíme skořápky ořechů. A hlavně hrajeme a zpíváme koledy. Bez nich k nám Ježíšek nepřijde.

A kterou koledu máte tedy nejraději?
Mám ještě zpěvník z mého dětství, který psala moje maminka. Tam je výběr asi deseti koled. Nejraději mám Narodil se Kristus pán, ale i naše ostatní známé koledy jsou super.

Na jaký dárek z dětství rád vzpomínáte? Bylo něco takového, co Vám udělalo opravdu velkou radost?
Ano, kolo Favorit. Tenkrát bylo velmi těžké ho sehnat a hlavně, když jste ho koupili, nebylo smontované dohromady. Můj tatínek s bráchou byli tak skvělí, že ho smontovali potají. Takže když jsem přišel k vánočnímu stromku, úplně jsem oněměl radostí.

Máte nějaké vánoční přání, které vám zatím nebylo splněno?
Mně se věci v životě plní. Žádné speciální vánoční přání nemám. Snad jen to, abychom se scházeli ve zdraví a plném počtu.

Mohl byste na závěr vyslovit nějaké přání k Vánocům a do dalšího roku pro nás a naše čtenáře?
Určitě zdraví. V této těžké době si asi všichni uvědomujeme ještě víc, že to je opravdu to nejdůležitější. A jinak všem přeju pohodu. A pokud možno tak i krásnou hudbu kolem sebe, protože té není nikdy dost.

Děkujeme za Váš čas a spolupráci.

autor článku: KLÁRA KŘEMEČKOVÁ, MARKÉTA KAŇOVSKÁ

Vánoce pohledem našich žáků

Vánoce jsou snad nejoblíbenější svátky v roce, neboť jsou přecpané láskou, mírem a pohodou. Po domě se line vůně jehličí a cukroví a o útulnou atmosféru se starají vánoční koledy a výzdoba. Večer se nacpeme kaprem (či řízkem), zazvoní zvoneček a dárky se mohou začít rozdávat. Ne, není tedy divu, že jsou Vánoce tak oblíbené a že se na ně tak moc těšíme. Touto anketou bych chtěla vyzpovídat ostatní žáky z mé školy ohledně Vánoc.

1. Co pro tebe znamenají Vánoce?
2. Máte v rodině nějaké speciální tradice, které dodržujete?
3. Co by byl pro tebe nejlepší dárek k Vánocům?
4. Díváte se o Vánocích na pohádky? Kterou máš nejraději?
5. A na závěr :) Co míváte na štědrovečerní večeři?

1. Míša i Štěpán - rodinná pohoda, odpočinek a dobrá nálada
2. Míša - jíme kapra, rozkrajujeme jablko
Štěpán - já kapra nejím, ale rozkrajujeme jablko a jednou do roka na Vánoce se díváme na pohádky v televizi, jinak přes rok na jiných platformách
3. Míša - chytré hodinky
Štěpán - nový počítač, všechny herní tituly, které bych chtěl
4. Míša - ano, díváme a nejraději mám Anděl páně 1
Štěpán - já mám nejraději S čerty nejsou žerty
5. Míša - kapra s bramborovým salátem
Štěpán - já kapra nejím, takže rybí filé
Michal Ryška, 3. třída, Štěpán Ryška, 7. třída

1. čas strávený s rodinou a dárky od srdce
2. krájení jablka
3. pro mě by byl nejlepší dárek Diamond paiting, protože u toho strávíme hodně času
4. Anděl páně 2
5. kapra s bramborovým salátem
Michaela Lipárová, 5. třída

1. doba, kdy se nechodí do školy a dostaneme spoustu dárků
2. zdobíme společně s mamkou stromek, pečeme perníčky
3. hodinky
4. ano, Mrazíka mám nejraději
5. rodiče kapra a my s bráchou lososa s bramborovým salátem
Klárka Simotová, 3. třída

1. setkávání s rodinou
2. žádné speciální tradice nemáme
3. po několika letech odkládání nová lyžařská bunda
4. na pohádky se díváme a nejraději mám S čerty nejsou žerty
5. hřibovou polévku, bramborový salát s lososem
Pan učitel Michal Koubek

1. dárky, že jsem s rodinou, sníh, radost
2. asi Ježíšek, nevím
3. postavičky koně Schleich
4. ano, Čertí brko
5. kapra s bramborovým salátem a houbovou polévkou
Lucie Hubíčková, 4. třída

1. Kryštof - rodina a dárky
Patrik - rodina
2. K+P - držíme půst, abychom viděli zlaté prasátko
3. Kryštof - lego
Patrik - auto na ovládání
4. Kryštof - Anděl Páně
Patrik - O vánoční hvězdě
5. K + P - rybu a bramborový salát
Kryštof a Patrik Špičákovi, 2. třída

1. radost, vůni, štěstí, zázraky
2. ne, speciální nemáme, ale občas děláme nějaké
3. ani nevím, jsem šťastná z každého dárku
4. ano, díváme, Anděl Páně 2
5. kapra nebo filé s bramborovým salátem
Lucie Máčalíková, 5. třída

autor článku:
EVA MÁČALÍKOVÁ

VÁNOČNÍ KAMÍNKOVÁ VÝZVA

Kamínky, kamínky, kamínky... kamínkové šílenství se jistým způsobem dotklo každého z nás. Mnozí kamínek našli, někteří se dokonce pustili do jejich výroby. Naše Vánoční kamínková výzva tedy zní...
NAMALUJ SVŮJ ORIGINÁLNÍ PUTOVNÍ KAMÍNEK A PO VÁNOCÍCH HO PŘINES DO ŠKOLY.
V prostorách u šaten pro ně bude zřízena Kamínková galerie, kde svůj kamínek uložíš a klidně můžeš vyměnit za nějaký jiný. Aby mohl tvůj kamínek putovat dál, uveď na zadní stranu PSČ.

Děkujeme

Díky všem, kteří jakkoliv a čímkoliv přispěli v rámci projektu **Krabice od bot**. Za naši školu jsme předali celkem 12 dárečků a společně jsme přispěli do těchto kategorií: holka 3-4 roky, kluk 3-4 roky, holka 5-6 let, kluk 5-6 let, holka 7-8 let, kluk 7-8 let, holka 9-10 let, kluk 9-10 let, holka 11-12 let, kluk 11-12 let, holka 13-14 let, kluk 13-14 let. Jste báječní.

Vánoce u protinožců

V Česku si Vánoce spojujeme především se zimou a se sněhem. I když v poslední době toho sněhu moc není. Ale ta zima k tomu prostě patří. Ale představte si, že byste Vánoce prožili na pláži, koupali se v moři a jen se tak povalovali a svítilo by na vás sluníčko. Tak přesně takové Vánoce mají naši kamarádi protinožci v Austrálii. Na Štědrý den tam teplota šplhá často nad 30°C.
Díky časovým pásmům slaví Vánoce v Austrálii o 11 hodin dříve než u nás. 24. prosince si dopřávají štědrovečerní večeři. Pokud byste ale čekali klasicky třeba krocana, mýlili byste se. Vzhledem k velkému vedru je jejich večeře spíš lehčí. Často se tedy podávají mořské plody, ryby, těstovinový salát nebo třeba i zmrzlina. Celá večeře se často přesunuje na terasy nebo klidně i na pláž. Správný Australan nebude určitě chybět na sváteční mši.
Pro většinu začínají proto svátky teprve půlnoční mší. Zatímco u nás dárky nosí Ježíšek, v Austrálii je to Otec Vánoc. Jeho pomocníky jsou, podobně jako u Santy, sobi. Děti vždy večer zavěsí na roh postele nebo na krb punčochy a připraví pohoštění pro Otce Vánoc a soby. Tím je čokoládový koláč a třeba mrkev. Nadílku tam mají

tedy až ráno 25. prosince, kdy do punčoch dostanou sladkosti a pod stromeček pak dárky.
A jaký mají vlastně stromeček? Většinou umělý nebo v květináči. Také další výzdoba není jako u nás zimní. Sněhové vločky a rampouchy nahrazují přírodní materiály, sláma a jmelí. K australským Vánocům patří neodmyslitelně také koledy. U nás si koledy zpíváme hlavně doma, ale naši protinožci si je zpívají úplně všude, třeba i na ulici, na náměstích nebo na pláži. K australským Vánocům patří také řada pouličních zábavných průvodů a akcí.
Vánoce u protinožců nám mohou přijít hodně zajímavé, ale ty naše Vánoce v zimní verzi jsou prostě ty nej.

autor článku:
KLÁRA KŘEMEČKOVÁ

Zbigniew Czendlik (tak trochu jiné Vánoce)

Jméno Zbigniew Czendlik určitě mnohým z nás něco říká. Ano, je to ten známý kněz, který je často i v televizi. Jsem moc ráda, že si našel chvilku na mé otázky a podělil se tak s námi o své názory a pohled na Vánoce.

V ČR působí docela dost polských kněží. Kdy a jak jste se k nám dostal Vy?
Zrovna příští rok to bude 30 let, co působím v ČR, z toho 29 v Lanškrouně. Nabídl mi to polský biskup Damian Zimoň, že bych se do Česka hodil, protože pocházím z polského Těšínska, tak si myslel, že umím dobře česky. Přitom já jsem v té době uměl jen dvě slova: Pozor vlak! Ale protože jsem měl vždycky úctu k autoritám, poslechl jsem a už jsem zde téměř 3 dekády svého života.
Dost lidí si kněze představuje jako nepřístupného a sešněrovaného pána, který má „svůj svět". Vy jste ale tak nějak jiný. Jste hodně společenský a aktivní člověk. Bylo to tak vždy, je to prostě Vaše povaha?
Už od dětství jsem nechyběl nikde, kde se něco dělo. Jsem ze 4 dětí, takže ve "větší" společnosti jsem už vyrůstal a dodnes jsem mezi lidmi moc rád.
Většina dětí určitě zná příběh psa Gumpa. Vy jste si zahrál také v tomto novém filmu. Jak jste se k této nabídce dostal a co jste tam přesně hrál?
Roli mi nabídl režisér František Brabec. A hrál jsem tam tak nějak sám sebe, takže faráře, který na své faře ubytuje bezdomovce. Toho hraje Bolek Polívka, takže jsem měl čest hrát po boku tohoto hereckého mistra.
Máte nějaké koníčky, zájmy, které by do kněze třeba nikdo neřekl? Někteří hrají s dětmi fotbal, jezdí s nimi na výlety, někdo rád lyžuje apod. Co Vy a Váš volný čas?
Od malička miluji sport. Vždycky říkám, že každý jsme nějak střelený, jen jinak trefený a já jsem tedy do sportu. Hrával jsem poměrně dobře fotbal, ten dodnes zbožňuji nejvíc. Taky jsem běhal a dostal jsem se na olympiádu do Moskvy, ale ne jako hráč, ale jako divák/sportovec fotbalista, kterého to mělo motivovat, aby byl ještě lepší. Ale mě to tam spíše demotivovalo. Taky si rád zahraju golf a v zimě si s přáteli jezdím zalyžovat.
Máme tady advent a Vánoce. Vzpomínáte si na toto období v čase Vašeho dětství? Jak jste doma slavili vy?
Z období Vánoc se mi hodně vybavují vůně. Vůně domova i jídel, která moje maminka po celý Štědrý den připravovala, vůně kapra a vůně cukroví. U nás patřilo k tradiční štědrovečerní večeři 12 jídel. Nemuselo se sníst všechno, ale z každého chodu všichni museli alespoň ochutnat. Zároveň jsme hodně dbali na různé zvyky. O Vánocích například mohla od stolu odcházet jenom maminka a jinak museli všichni zůstávat pohromadě. Pod ubrus se dávalo seno jako památka na to, že se v chlévě narodil Ježíšek. Tatínek si na stůl pokládal peněženku, aby se ho v nadcházejícím roce držely peníze. Taky se před Vánoci vyrovnávaly dluhy se sousedy, protože nepřicházelo v úvahu, abychom byli na Štědrý den zadlužení. Štědrovečerní večeře u nás doma začínala tím, že se z evangelia předčítal text o narození Ježíše, pak následovala modlitba a po ní jsme si vzájemně u stolu přáli krásné Vánoce. Až jsme si popřáli, přišlo na řadu lámání oplatků, které se vyrábějí ze stejného těsta jako hostie. Ty byly symbolem dobra a lámaly se na znamení toho, že jsme ochotní dělit se s druhými. Taky se zpívaly koledy a to už jsme my děti byly netrpělivé, protože jsme se těšily na dárečky a rodiče to schválně natahovali. Nezbytnou součástí Štědrého dne ale pochopitelně byla půlnoční mše. Já jsem v dětství ministroval, takže to pro mě byla i služba, ale na zimní procházky do kostela moc rád vzpomínám.
Vzpomenete si na nějaký dárek, který jste v dětství dostal a měl z něho opravdu radost?
Z raného dětství mám vzpomínku, jak jsem dostal pod stromeček dřevěný nákladák s korbou, na kterou jsem si sedl, a protože rodiče hračku darovali mně, tak mě sourozenci v autě museli vozit. A to se mi hrozně líbilo.
Jak se změnil Váš pohled na tyto svátky v průběhu let. Vnímáte je jinak než kdysi jako obyčejný kluk?
Já si myslím, že dnes je více shonu a taky méně času na druhé než bylo dříve. Taky dárečky se dříve více vyráběly, zatímco v současnosti si lidé dávají práci už leda s tím, že dárek vlastnoručně zabalí. Ale přesto se domnívám, že kouzlo Vánoc zůstává stejné. Pro někoho hlavně v tom, že napjatě očekává, co mu přinese Ježíšek. Pro jiného je to kouzlo v setkávání se s nejbližšími, kdy je konečně rodina v klidu pospolu. A někteří se i těší na půlnoční procházku do kostela. To všechno patří k Vánocům a je to tak dobře. Pro mě se změnilo od dětství hlavně to, že je ode mě coby kněze očekáváno, že lidi nějak potěším, povzbudím, třeba právě na půlnoční mši. Tak držte palce, aby se mi to podařilo.
Máte při svých kněžských povinnostech kolem Vánoc čas slavit je i s rodinou a přáteli?
Za rodinou se dostanu až mezi svátky. Mám už jen sourozence, tak se všichni sejdeme v Polsku, přijede i sestra, která žije v Německu, posedíme, dáme si dárky a je nám spolu fajn. Přímo na Štědrý večer jsem nejraději sám. Čeká mě půlnoční mše a to bývám před ní nervózní, tak bych nebyl dobrý společník. Taky těsně před svátky mívám hodně napilno, tedy teď v době covidu to tak náročné není, ale jinak ano, takže si obvykle vydechnu až po půlnoční mši. S pár přáteli se vidím na Štědrý den odpoledne, kdy mě pozvou na bramborový salát a kapra, kterého miluji, tak toho si s chutí s nimi dám a pak ještě další porci doma sám večer.
Kdysi jste řekl, že hymnou Vánoc je koleda Narodil se Kristu pán. Jak jste to myslel? A které koledy máte Vy osobně rád?
Ano, koledu Narodil se Kristus Pán považuji za takovou vánoční hymnu. Když zazní, tak mám husí kůži. Je to poselství světu, že se narodil Spasitel. Já jsem tradiční člověk, mám rád tradice. A tak je to i s koledami. Kromě již zmíněné asi nejvíce Tichou noc.
Můžeme vás poprosit o přání pro nás a naše čtenáře? Co byste popřál dnešním dětem k Vánocům a do dalšího roku?
Kdysi jsem vymyslel takové asi neobvyklé přání, myslím, že je i pro děti, protože ty se rády chodí dívat na betlém, tak tady je i pro Vaše čtenáře.
Abych nikoho neurazil, nepřeji lidem, ale postavičkám z Betléma:
volům, aby neřvali z plna hrdla na všechny kolem sebe,
oslům, aby nebyli paličatí a tupí,
ovečkám, aby nešly slepě za prvním lepším pastýřem,
pastýřům, aby si nemysleli, že ty ovečky jsou tak tupé, jak vypadají,
andělům, aby méně lítali a více chodili po zemi mezi lidmi,
králům, aby nezůstali nazí jen s korunou na hlavě
a svaté rodině a Ježíškovi, aby našli teplé místo v srdcích lidí, i kdyby to v nich vypadalo jak v chlévě.

Požehnané Vánoce!

Děkuji za Váš čas a milý rozhovor.

autor článku:
ADÉLA KŘEMEČKOVÁ

Zlaté české ručičky aneb tradice ruční výroby vánočních skleněných ozdob ve Vsetíně

Tradice zdobení vánočního stromečku sahá do roku 1812, kdy mohli hosté na zámečku v Libni spatřit nádherně zdobenou jedli režiséra Stavovského divadla Liebicha. Zpočátku se k výzdobě používalo ovoce, perníčky, cukroví a dřevěné figurky. Teprve v polovině 19. st. se objevily skleněné ozdoby v podobě navlékaných skleněných broušených perel. První takové ozdoby byly vyrobeny v Německu v městečku Lauscha. Jakmile si těmito ozdobami v roce 1832 nazdobila stromeček královna Viktorie, zvedla se po nich poptávka po celé Evropě a začaly se dovážet i k nám. První skleněné ozdoby u nás vyfoukl sklářský učeň Ludvík Ondra v roce 1920 ve Vsetíně. Stal se tak prvním konkurentem německého zboží. Od roku 1933 se od nás ozdoby již vyvážely do zahraničí, především do USA. O něco později jsme už byli velmocí v tomto oboru na světovém trhu.
Další posun v oboru přineslo období po druhé světové válce. V roce 1954 bylo totiž založeno Sklářské lidové družstvo invalidů, které si kladlo za cíl obnovit výrobu vánočních ozdob ve Vsetíně. Po skromných začátcích bylo v družstvu zaměstnáno asi 50 dělníků, převážně postižených žen. Družstvo tvořilo několik provozoven a s tím souvisel také nárust dělníků na více než dvojnásobek. Původní název byl v roce 1969 změněn na **IRISA** podle jména řecké bohyně duhy Iris. V této době rozkvětu čítal stav dělníků již přes 500. Společnost také do svého sortimentu zařadila další výrobky z oblasti hraček nebo automobilového průmyslu. V současné době zde pracuje zhruba 320 dělníků a firma stále pokračuje v naplňování původního cíle. Zachována je 100% ruční výroba za použití všech tradičních postupů. Nabízí přes 1.500 vzorů a motivů a každoročně doplňuje asi 800 nových. Jako jediná společnost disponuje technologií vakuového pokovování, kdy je na některých místech vynechána stříbrná barva uvnitř ozdob. Během jednoho dne vyrobí asi 2-3.000 koulí (tj. asi 500 na jednoho foukače) a namaluje se zhruba 1.000 ozdob.
Tak co, nemáte některou z nich doma i vy?

autor článku:
BARBORA KŘEMEČKOVÁ

Vánoční kvíz

1. Co si připomínáme oslavováním Vánoc?
a) zmrtvýchvstání Ježíše
b) Ježíšovo narození
c) příchod Konstantina a Metoděje na Velkou Moravu

2. Kdo jsou to tři králové?
a) vstali společně s Ježíšem z mrtvých
b) známá americká kapela
c) mudrci, kteří přinesli Ježíškovi dary

3. Kdy se slaví svátek Tří králů?
a) 6. ledna
b) na druhý svátek vánoční
c) na Svátek Kříže Páně

4. Který den je oficiálně konec vánočního období?
a) 31. prosince
b) 25. prosince
c) 6. ledna

5. Jaký je tradiční anglický vánoční pokrm?
a) vánoční kremrole
b) vánoční pudink
c) vánoční rizoto

6. Jaká je typická italská vánoční sladkost?
a) sladký chléb panettone
b) trubičky olénotte
c) marokánky

autor článku: LIBUŠE BUROŇOVÁ

SMS přání k Vánocům a Novému roku

Kdyby Vánoce byly každý den, potom by život byl jeden dlouhý sen. A my Vám přesně tohle přejeme, ať se i další rok ve zdraví sejdeme.
•••
Šupinku pro štěstí schovej si do dlaní, radost ti přinese, smutek prý zahání. K vánoční pohodě rozkroj si jablíčko, přeji ti ze srdce zdraví a štěstíčko.
•••

Ježíšku, prosím Tě, přečti si mé psaní. Je krátké. Mám k Tobě jen jedno přání: Ať jsou všichni v celém roce… takoví, jak na Vánoce! Ať jsou milí, míň se mračí… Děkuji Ti, to mi stačí.
•••
Zatím, co jsi klidně spal, Ježíšek na okno zaklepal. Ozdobil vánoční stromeček, pod něj ti nadělil dáreček. Veselé Vánoce.
•••

Pod stromeček balík zdraví, vzácný poklad jak se praví. Lásku, štěstí, žádné hádky, spokojenost, hezké svátky. Radost, úspěch, pevný krok a pak šťastný Nový rok.
•••
Ucpěte komíny, nepusťte Santu, použij cement a nebo maltu, otevři okno, nasaď si kulíšek, dárky ti přinese jedině Ježíšek!
•••

Vánoce jak od Lady, pod stromečkem poklady, kdyby to jen drobnost byla, aby srdce potěšila. V novém roce krásné žití, ať ti tvoje hvězda svítí!
•••
Až zazvoní zvoneček, rozsvítí se stromeček, malý dárek rozbalte si a na všechny vzpomeňte si. Pak vykročte krokem za tím novým rokem.
•••

ADVENTNÍ ZASTAVENÍ A VÁNOČNÍ SVÁTKY

Advent je období, které začíná čtyři týdny před Štědrým dnem. Každá neděle má své jméno. První adventní neděle se nazývá železná, následuje bronzová, stříbrná a poslední je zlatá. Symbolem adventu je adventní věnec. Na něm jsou 4 svíce a každou neděli se jedna zapálí. Jakmile jsou všechny zapáleny, nastává Štědrý den.

Na Štědrý den, 24. prosince, se v rodinách ozdobí vánoční stromeček. Ten je v posledních letech symbolem našich Vánoc. Pod něj se po večeři dávají dárky. Tradičním štědrovečerním jídlem je rybí polévka a smažený kapr s bramborovým salátem. Pod talíře se dávají šupiny z kapra, které mají přinést dostatek peněz. Po večeři se nožem přepůlí jablko a pokud se objeví hvězdička, sejdou se všichni za rok ve zdraví. Tvar kříže znamenal nemoc nebo smrt. Dalším symbolem je jmelí. Větvička se zavěšuje tak, aby bylo možné pod ním projít nebo se políbit. Má to přinést lásku po celý další rok.

25. prosince slavíme 1. svátek vánoční, jehož název je Boží narození. V tento den se má u bohatě prostřeného stolu sejít celá rodina a připomenout si radost z narození Ježíška. O den později je svátek sv. Štěpána. V tento den se chodí na koledu a přátelé se hojně navštěvují a obdarovávají. Vánoční období končí 6. ledna, kdy si připomínáme svátek Tří

králů, kteří doputovali do Betléma k malému Ježíškovi, aby mu přinesli vzácné dary. Děti se převlékají za Tři krále a vchodové dveře popisují počátečními písmeny králů.

autor článku:
EVA OSLZLOVÁ

Vánoce ve světě

Štědrý den s nazdobeným vánočním stromečkem, Ježíšek, který nosí dárky, tradiční vánoční cukroví, koledy, kapr a bramborový salát k večeři, rozkrojené jablíčko - takový typický obrázek našich vánočních tradic. Ne všude ve světě tomu tak ale je. Protože se nám Vánoce kvapem blíží, představím vám vánoční zvyky a tradice ve světě.

Japonsko
Vánoce v Japonsku jsou úplně odlišné od těch našich. Vánoce tam můžeme přirovnat k Valentýnu. Je to spíš o zamilovaných párech a o zasnubování. A kdo není zadaný, tak je s přáteli, případně z rodinou. Rodinný svátek je spíše Nový rok. Japonci na Vánoce nejí kapra s bramborovým salátem, ale KFC (smažené kuře). Co se týče cukroví, tak to je speciální vánoční dort v bílo-červených barvách obvykle zdobený jahodami. S dárky to velice nepřehánějí a děti dostávají dárky ráno 25. 12. a většinou je jen jeden nebo dva.

Švédsko
Mnozí Švédové si zdobí okna červenými papírovými hvězdami, svícnovými stojany a „sněhovými" lucerničkami. Švédsko za dob vikingů slavilo pohanské svátky. Je potřeba zmínit i ty. Jedná se například o alvablot nebo zimní slunovrat, které měly za cíl získat si přízeň božstva na další rok.
Ráno na Julafton (Štědrý večer) se nazdobí stromek a odpoledne se rodina sejde u televize, aby shlédla vánoční díl seriálu My kačeři z kačerova, který se od roku 1960 vysílá každý rok ve státní švédské televizi.
Na večerním stole se objevuje vánoční šunka, vepřové párky, tlačenka, masové kuličky a „dopp i grytan", což je chléb namočený v šunkovém vývaru. Kromě toho nesmí chybět ryby, takže zde najdeme i nakládané sledě doplněné bílou omáčkou, ale také zelím, rýžovým pudinkem či kaší s mandlemi.
Pod vánočním stromem čekají na Švédy dárky, které si rozbalí po štědrovečerní večeři a přináší je vánoční skřítek a vánoční kozel.

Keňa
Vánoce v Keni se slaví 25. prosince a oslavy většinou trvají až do druhého dne. Lidé zdobí obydlí a kostely stuhami, barevnými balónky, papírovými dekoracemi, květinami a zelenými listy. Vánoční stromky nemají, někdy místo nich používají cypřiše.
Na venkově vánoční výzdobu příliš neuvidíte, ale lidé si na sebe pro tuto příležitost berou nové oblečení. Mnoho z nich si také najímá fotografy, aby tento zvláštní den s ojedinělým rodinným setkáním zachytili a měli na něj vzpomínku.
Ve velkých městech můžete vidět vánoční výzdobu i Santu, ale ne se soby. Santa přijíždí na velbloudovi. Keňani si během Vánoc dopřávají i jídlo, které běžně nekonzumují

z důvodu vysoké ceny.
Na venkově si lidé šetří své nejtučnější kozy, krávy a kuřata právě na vánoční oslavy. Ty potom grilují.

Finsko
Vánoce ve finském podání jsou především rodinné svátky. Jejich oslava je dost podobná té české, dokonce se ve Finsku, na rozdíl od většiny zemí, slaví již 24. prosince jako v České republice.
Na Štědrý den po snídani je čas na obstarání posledních nákupů a ozdobení stromečku.
Odpoledne je čas užít si saunu a usednout k bohatě prostřenému vánočnímu stolu. Na něm nechybí ryby jako sleď a losos, šunka, zeleninový salát, mrkev s tuřínem, ale ani chleba a dezert ze švestek. Finové také na Štědrý den navštěvují hřbitovy. A potom už zaklepe na dveře joulupukki – Ježíšek.

Švýcarsko
Vánočním svátkům předchází obrovský úklid, do kterého se musí zapojit všichni členové rodiny, a to bez jediné výjimky. Musí se uklidit schody, vyleštit parkety a nábytek, vyklepávají se koberce i polštáře a až ve chvíli, kdy je dopracováno, se teprve začíná zdobit. Nejprve se postaví jesličky a poté se zdobí stromek. Dárky si rozdávají už v den sv. Mikuláše (Samichlaus), tedy 6. prosince. Samichlaus přináší dětem kromě dárečků i cukroví.
Na Štědrý den si ale také dávají dárky. Děti je hledají v panáku, který se dává někam za dveře a je napěchován dárky. Říkají mu "Monsieur Chalandé". Takto se předávaly dárky dříve a možná to tak v některých domácnostech stále funguje, ale spíš už dárky nechávají pod stromkem.
Dárky zde nosí Ježíšek. Říkají mu tam "Christkind" nebo také "Le petit Jésus".

autor článku:
ŠTĚPÁN RYŠKA

GRINCH 2018 VS GRINCH 2000

Grinch 2018 je předělávkou filmu z roku 2000, který získal 3 Oscary. Film byl na tu dobu již velmi cílevědomý a překvapující. Zkrátka bylo to něco, co se na filmová plátna ještě nedostalo.
Vedl si však remake podobně?

U nového Grinche si určitě všimnete již z plakátu, že je animovaný. Za animaci dostal ne jedno ocenění. Celý film je více přímočarý a se silnějším příběhem. Film jsem viděl díky Netflixu v angličtině i češtině a dabing musím také pochválit. I když se mi český líbil trošku více. Film má skvělé obsazení dabérů a je na vysoké úrovni. Snímek jde více komediální cestou než jeho

předchůdce a v porovnání je to známo. Jediné, co bych mohl filmu vytknout, je modernizace zařízení a celá postava Grinche. Je příliš hubená a zbytečně moc dává své pocity najevo.

Když jsem viděl původního Grinche, líbil se mi jeho způsob kradení dárků. Dnešní Grinch je zbytečně moderní a mnoho jeho vychytávek nedává vůbec smysl. Jeho motivace je sice lepší než v originále, ale vedlejší postavy jsou velmi divné. Například pes Max je tam zbytečný. Grinch by měl podle mě zůstat sám pro lepší vyjádření samoty a pocitů Grinche.

Zkrátka, film vypadá po vizuální stránce určitě lépe, ale původní měl lépe ztvárněného Grinche. Já bych doporučil spíše starší film, ale pro mladší diváky určitě novější.

Snímek můžete shlédnout na Netflixu.

autor článku:
ONDŘEJ KLOFÁČ

Exotické ovoce jako součást našich Vánoc

Součástí našich Vánoc je od nepaměti také ovoce. I ti nejchudší měli vždy na stole v nějaké ošatce nebo košíčku jablíčka, hrušky, oříšky, křížaly a další dostupné ovoce z našich zahrádek. Jablíčka hrají dodnes roli také při vánočních zvycích. Pokud se po jejich rozkrojení objeví hvězdička, znamená to, že se za rok sejdeme všichni ve zdraví. Ze skořápek od vlašských ořechů si dodnes vyrábíme lodičky, které posíláme zapálené třeba v misce a směr jejich pohybu nám naznačuje, jestli se budeme v nastávajícím roce zdržovat doma nebo odejdeme z domu. Časem se na náš stůl dostaly některé druhy exotického ovoce, které u nás už ale docela zdomácněly a jsou k dostání během celého roku. O vánocích u nás tedy teď už běžně voní mandarinky, pomeranče, banány, ananas, kiwi, kokos a podobné druhy ovoce. Jsou ale i druhy exotického ovoce, které si na náš stůl teprve cestu hledají. A nejen o Vánocích. Znáte alespoň některé z nich?

Mučenky jsou exotické rostliny (např. Maracuja/mučenka sladká). Patří mezi liány, které v domovině mohou dorůstat do 10 - 40 m. U nás je pěstujeme jen jako pokojové rostliny. Je jich strašně moc druhů - např. Mučenka jedlá (Passiflora edulis), Mučenka hroznovitá (Passiflora racemosa), Mučenka banánová (Passiflora mollissima). Mučenka jedlá je většinou dobře známou maracujou. Mučenka hroznovitá není už tak známá jako maracuja. Má velké šarlatově rudé květy. Mučenka banánová je národním ovocem Kolumbie. Krátkodobě snese i teplotu -2°C. Mučenka sladká se pěstuje v Peru, Mexiku, Brazílii, ale také v Austrálii. Je i pojmenovaná jako mučenka pruhovaná, jazyková. V obchodech někdy bývají její plody pod názvem granadilla.

Anony jsou velmi rozsáhlou skupinou. Český název je láhevník. Do této skupiny patří Anona šeroplodá (Annona cherimola), Anona ostnitá (Annona muricata), Anona síťovaná (Annona reticulata), Anona šupinatá (Annona squamosa), Annona Graviola. Anona šeroplodá je nejznámější ze všech. Kupuje se pod názvem cherimola. Je považována za nejchutnější ovoce. Anona ostnitá není tak známá jako šeroplodá. Má velké ostny a hodně píchá. Anona síťovaná je zvláštní tím, že její výhonky jsou zprvu hedvábné. Její plod je hnědý. Anona šupinatá má na plodu velké šupiny. Je nejedlá, obsahuje totiž alcaloidy. Anona Graviola je ze všech největší. Váží asi 500-600 g, je také pokrytá ostny. Z anon to není úplně vše. Je jich až okolo 100-120 druhů. Anony jsou zvláštní ovoce. Řadí se mezi subtropické ovoce.

Z druhu **carambola** známe dva druhy - Carambola čínská hvězdice a Carambola bilimbi. Carambola bilimbi je málo známá. Je to nižší stálezelený strom, plody má hodně kyselé a trpké. Carambolu čínskou hvězdici známe z obchodů. Je tam pod názvem carambola.

Kiwano neboli africká okurka, je druh ovoce nebo zeleniny?

Nad tou otázkou si vědci strašně dlouho lámou hlavu. Uvnitř je divná, brčálově zelená kaše podobná středu okurky.

Durian cibetkový je považován za nejsmradlavější ovoce na světě. Vděčí za to charakteristickému zápachu připomínajícímu hnijící cibuli. Vyznačuje se kauliflorií. To znamená, že nekvete jako ostatní stromy a keře, ale že mu vyrůstají květy z kmene a větví. Pochází z Malajsie a pěstuje se hlavně v jihovýchodní Asii, ale i v Malajsii, Indonésii a Indočíně. Vnitřek je podobný banánu a fakt hodně páchne. Vnějšek vypadá jako přerostlý kaštan. Když dozraje, tak pukne a když pukne, tak ještě více smrdí! Durianů je mnohem více druhů, ale Durian cibetkový je nejznámější.

Citrónový kaviár je málo známý citrus, který plodí citróny, které mají uvnitř kuličky podobné kaviáru. Měly by chutnat jako limetka, citrón a pomeranč.

Citrus zvaný **Budhova ruka** na rozdíl od jiných citrusů neobsahuje dužinu ani šťávu. Krásně voní a vypadá divně, jako rostlina z jiného světa, která je převlečená za citrus a teprve plody ji odhalí. Používá se do dezertů a pikantních omáček, kde dodává nádech exotiky.

Rambutan je ovoce podobné liči. Přezdívá se mu chlupaté liči. Dužinu má podobnou liči a chuť je taky podobná. Mně moc moc chutná.

Longán je ovoce podobné liči. Roste v trsech a dužinu má podobnou rambutanu.

Mangostan je hodně zvláštní ovoce. Chutná moc zajímavě a jeho chuť je nepopsatelná. Je to červeně zbarvené ovoce, které hodně barví. Ta červená slupka se nekonzumuje. Až když ji rozříznete, vykoukne na vás překvapení. Má tam bílé měsíčky měkké zhruba jako hlemýžď.

Co všechno jsem už ochutnal? Nebudou to všechny druhy!

Musím říct, že ***Durian cibetkový*** fakt smrdí. Vnitřek, který se konzumuje, má konzistenci jako banán, který je malinko rozmačkaný. Hezky se to rozplývalo na jazyku, ale ta chuť je tak zvláštní. Je to jako byste měli v puse rozemletou shnilou cibuli. Nedoporučuji!!! A teď po hnusném něco dobrého, ne?

Mučenka sladká (Grenadila) mi moc chutnala. Byla jako sladký černý rybíz. Vypadá uvnitř jako žabí jikry. Ale pozor! A to platí u všech plodů mučenek. Jejich slupka je silně toxická, takže ať vás ani nenapadne ji chutnat! Doporučuji.

Mučenka jedlá je taková sladko-kyselá. Když ji máte dlouho v puse, tak svěžest vyprchá a začne být stráááášně kyselá. To bude tím, že mučenka jedlá obsahuje více vitamínu C než všechny citrusy. Doporučuji.

Anona šeroplodá je tak lahodná, že si myslíte, že máte v puse pralinku a žádné ovoce. Mě nějak nenadchla, ale taky si ji rád kupuju. Doporučuji.

Carambola čínská hvězdice mi moc chutná. Připomíná mi chuť kaktusu. Už když ji rozkrojíte, tak nádherně voní. Doporučuji.

Kiwano mi moc nechutná. Je to brčálovitá hmota, která chutná jako okurka s melounem dohromady. Ale je to ovoce/zelenina, takže to může někomu chutnat. Doporučuji.

Chuť ***Rambutanu*** je podobná liči, akorát trochu jemnější. Mě moc chutná, ale má divnou dužinu a hůř se loupe.

Mangostan je hodně zvláštní ovoce. Tu chuť nedokážu popsat, je prazvláštní.

autor článku: MARTIN MICHALEC

LUCČIN DOPIS JEŽÍŠKOVI

Školní družina se letos opět zapojila do celorepublikové akce družin, při které vzniká společný Adventní kalendář. Každá ze zapojených družin vymyslí příběh a všechny společně vytvoří kalendář plný čtení na jednotlivé dny. V minulém roce náš příběh vznikl při distanční výuce na dálku, letos jsme ho vymysleli společně s našimi nejmladšími žáky z 1. třídy. Co myslíte, bude se ostatním školám v ČR líbit?

Jedno úterý před Vánocemi se Lucka, stejně jako většina dětí, rozhodla napsat dopis Ježíškovi. Po večeři se zavřela v pokojíčku, nachystala si papír, bílou obálku a pastelky na její vyzdobení. Nechtěla, aby její dopis někdo viděl, hlavně ne táta. A začala. Milý Ježíšku, přeju si … ale nějak se zarazila. Přemýšlela, co si vlastně přeje. Většina kamarádů by pod stromečkem nejraději viděla nový telefon, tablet, panenku, auto na ovládání a spoustu dalších věcí. To Lucka uvažovala trošku jinak. Její školní aktovka už byla na tu spoustu učebnic ve čtvrté třídě malá a hodila by se jí i nová točící židle do pokojíčku. Takže v tom už teď měla jasno. Milý Ježíšku, přeju si … a zase jí to nějak nešlo dopsat. Sice by ráda měla novou aktovku a židli, ale to, co by jí udělalo opravdu radost, bylo něco úplně jiného. Lucka bývala totiž často dost zadumaná, smutná a sama. Maminku si Lucka už ani moc nepamatovala, protože o ni přišla, když byla hodně malá. Od té doby žije v domečku jenom s tátou. Lucčin táta byl super, snesl by pro Lucku modré z nebe, pokud by jí to udělalo radost. Ale mámu jí prostě nahradit nemohl. A tak si Lucinka občas představovala, jaké by to bylo, kdyby jich doma bylo víc. Prostě taková normální rodina – táta, MÁMA, Lucka a BRÁCHA. Ano, přála si mít mámu, klidně náhradní, a bráchu. Rozhodla se to teda zkusit. Milý Ježíšku, přeju si mít mámu a bráchu. Uf, tak je to tam. Teď ještě podepsat a hotovo. Celý dopis pak krásně vyzdobila pastelkami, vložila do obálky, na kterou připsala PRO JEŽÍŠKA. Obálku položila na okno a šla ještě na chvíli za tátou do obýváku.

Když se pak ráno probudila, zjistila, že si její dopis vzali andělíčci. Vánoce se pořád víc a víc přibližovaly. Lucka s tátou se dali dokonce do pečení perníčků. Den před štědrým dnem už začala být Lucka příjemně nervózní, těšila se na Vánoce. Ráno běžela do obýváku a s úžasem hleděla na krásný stromeček, který dostala přes noc. Potom se vydali na vycházku do lesa krmit zvířátka. U krmelce zahlédli srnečku, kterou chvíli tiše pozorovali. Doma si dali večeři a potom šli na zahradu zapalovat prskavky. V jednu chvíli se ozvalo cinkání zvonečku a Lucka pádila domů. Pod rozsvíceným stromečkem našla několik krásných dárečků. Ale hledala ty dva – mámu a bráchu. Tatínek netušil, proč je Lucka tak zamyšlená. Vylákal ji tedy na večerní procházku k velkému vánočnímu stromu na návsi. Lucka vzala svého pejska Bena a vyrazili. Cestou se potkali s několika známými, kterým popřáli krásné Vánoce. Potkali také jejich dlouholetou kamarádku, které Lucka od mala říkala teta Markétka. Dlouho se neviděli, tak povídali a povídali, až se nakonec domluvili, že se zítra potkají u nich na kafíčko a vše si dopoví.

A nepotkali se jen jednou. Začali spolu chodit na vycházky s Benem, teta občas Lucku vyzvedla ve škole a zašly si spolu na zmrzku, do kina nebo na hřiště. Lucka měla najednou mnohem lepší náladu a byla šťastnější. A toho si všiml i táta. Netrvalo dlouho a Markétka se k nim nastěhovala a v létě se konala i malá svatba. A Lucka se nakonec dočkala – měla náhradní MÁMU a příští Vánoce se jí splnil i další velký sen. Chvíli před vánocemi se jim totiž narodilo miminko, BRÁCHA. Takže další Vánoce už byli jako opravdová velká rodina – TÁTA, MÁMA, LUCKA a KUBÍK. Byli už čtyři.

autor článku:
BARBORA KŘEMEČKOVÁ

Vánoční nepečení

Chcete si připravit vánoční cukroví, ale bojíte se, že podpálíte dům? Mám pro vás dva nepečené recepty, které vám budou zaručeně chutnat a určitě je zvládnete.

Kokosky

Suroviny:
250g tvarohu
80g moučkového cukru
80g kokosu
10g kakaa
kokos na obalení
mandle

Postup:
Tvaroh a cukr promixujeme na hladkou hmotu, do které přidáme kokos. Promícháme. Polovinu těsta oddělíme do druhé misky a přidáme kakao. Vezmeme si mandli a obalíme ji těstem. Tvarujeme malé kuličky, které obalíme v kokosu. Vychladíme v ledničce a můžeme podávat.

Čokoládové placičky

Suroviny:
150g čokolády (bílá, hořká, mléčná)
podle své chuti (rozinky, oříšky, sušené ovoce)

Postup:
Rozpustíme čokoládu v mikrovlnné troubě nebo ve vodní lázni. Pak z ní vytvoříme placičky a ozdobíme něčím dobrým (oříšky, sušené ovoce). Placičky necháme v chladu ztuhnout.

Doufám, že si Vánoce užijete a nepodpálíte dům.

autor článku:
ANNA GABRIELOVÁ

Omalovánka na volné chvíle

Půjdem spolu do Betléma

Ježíšek se narodil ve městě Betlémě, kam se vydali jeho rodiče Marie a Josef poté, co římský císař vyhlásil sčítání lidu a jejich majetku kvůli daním. Každý se musel hlásit ve městě, ze kterého pocházel. Ve městě Betlémě nebyl té noci, kdy přišli Marie s Josefem, žádný volný nocleh. Proto se museli jít schovat do salaše mezi dobytek. V salaši Marie porodila Ježíška. Uložila ho do jesliček, které sloužily ke krmení dobytka.

Jako první se o narození Ježíška dozvěděli pastýři, kterým se zjevil anděl a zvěstoval jim tu skvělou novinu. Pastýři se hned vydali do Betléma, aby Ježíška přivítali a předali mu dary. Z východu se s cennými dary do Betléma vydali také tři králové, kterým cestu ukazovala jasně zářící hvězda. Ti mu přinesli zlato, kadidlo a myrhu. O narození Ježíška se dozvěděl i král Herodes Veliký. Ze strachu o svůj trůn chtěl proto Herodes Ježíška zabít. Josefovi a Marii s malým Ježíškem se podařilo uprchnout na oslu do Egypta, odkud se vrátili až po smrti Heroda Velikého.

autor článku:
ELIŠKA FOLTÝNKOVÁ

Vtipné vánoce

Rodiče mají dvě děti - jednoho pesimistu a druhého velkého optimistu. Na Vánoce chtějí rodiče děti vyzkoušet. Pesimistovi vykoupí obchod s hračkami a optimistovi dovezou do pokoje kopu koňského hnoje. Zazvoní na zvoneček a děti běží do pokoje podívat se na dárky. Z pokoje pesimisty se ozývá pláč: „Tolik dárků, všichni mi budou závidět, hračky se budou kazit a tolik baterek do nich.“ Z pokoje optimisty se ozývá smích. Když přijdou do pokoje, optimista se přehrabuje v hnoji a říká: „Tolik hnoje, to tu někde musí být koník!“

„Pepíčku co jsi dostal k Vánocům?“ „PSP“ „Á, to je ta nová hra.“ „Ne, ponožky, slipy, punčocháče.“

O Štědrém dnu volá Franta svému kámošovi: „Hele nemáš dneska na půl dne čas?“ Kamarád se diví. „Zrovna dnes? A proč?“ „Já mám postavený betlém a chybí mi tam osel.“

Jde maminka se svou dcerkou kolem zverimexu a dcerka říká: „Mami, já chci na Vánoce pejska.“ Maminka odpoví: „Ne, budeš mít kapra jako všichni.“

Narodil se chlapeček, kterého pojmenovali Ježíšek. Byl to velký nepořádník. Jednou to už maminka nevydržela a vyzvala ho ať si pokojíček uklidí. Chlapeček na to: „A proč? Ježíšek se přece taky narodil v chlívku.“

autor článku:
MARKÉTA KAŇOVSKÁ

CO SI NALOŽIT NA NOVOROČNÍ TALÍŘ?

Novoročnímu jídlu se věnuje u nás i ve světě poměrně dost pozornosti. Symbolicky má vždy přinést štěstí, zdraví, bohatství a hojnost všeho. A co si tedy naložit na talíř?
Tradičním novoročním jídlem u nás je bezesporu čočka. Ta svým tvarem připomíná kulaté mince a symbolicky tak zajistí strávníkům bohatství v nadcházejícím roce. Zatímco u nás a v Maďarsku se podává většinou ve formě polévky nebo čočky nakyselo s uzeninou nebo vepřovou pečení, v Itálii připravují její obdobu v podobě novoroční cotechino con lenticchie, což je vepřová klobása s čočkou a bramborovou kaší. Také vepřové je v tomto případě symbolem bohatství a souvisí se symbolem zlatého prasátka.
Kulatý tvar ve smyslu mincí se promítá i do dalších pokrmů, které nesmí v různých koutech světa na novoročním stole chybět. Na Filipínách je potřeba sníst 13 kousků kulatého ovoce, přičemž tento počet značí štěstí. 12 kuliček hroznového vína si zase s úderem půlnoci dopřávají Španělé.
V Řecku mají bohatství na příští rok zajištěno ve formě speciálního koláče, do kterého zapékají drobnou minci. Kdo ji v koláči objeví, bude mít po celý rok štěstí.
V Japonsku, Číně a dalších zemích Asie se naopak sází na dlouhý život. Ten jim má zajistit novoroční pokrm z dlouhých nudlí, které nesmí být přelámané. Častou přípravou je jejich smažení.
V severských zemích Evropy se zase na Nový rok neobejdou bez sledů. Jejich konzumací si mají zajistit plné sítě ryb. Lesklé šupiny navíc opět připomínají mince a jsou symbolem bohatství.
V Holandsku se novoroční pokrm připravuje už na Silvestra. Olien Bollen jsou kulaté smažené koblížky s ovocem. Tvarem mají symbolizovat cyklus celého roku.
Ani americký kontinent nenechává nic náhodě a na Nový rok se tam peče speciální kukuřičný chléb. Jeho jasně žlutá barva připomíná totiž zlato. Někdy do něho přidávají i celá kukuřičná zrna, která připomínají zlaté valounky.
Ať je tedy váš novoroční talíř především plný zdraví.

autor článku:
BARBORA KŘEMEČKOVÁ

Zlatá šupina

Bylo 24. prosince a všichni se už těšili na průběh Štědrého dne… V jedné chudé rodině byl chlapec jménem Adam. Už se těšil na dárky, pomáhal s radostí mamince a hrál si se svými bratry. Přál si spoustu věcí, ale sám věděl, že vše nedostane. Šel si hrát do sněhu se svými bratry a na zemi uviděl něco lesklého. Naklonil se a k nebi zdvihl zlatou nefalšovanou šupinu. „Páni!!“ říkal si v duchu. Nechtěl však aby o šupině věděli jeho bratři, proto si ji strčil do kapsy a dělal, že se nic nestalo. Když měli večeři, chlapci svůj pohled neustále směřovali ke stromku, který měl na sobě místo baněk slaměné ozdoby. Po večeři šla celá rodina na větší procházku. Šli ke

kostelu a Adam si přál, ať mu Ježíšek přinese to, co si přeje. Když se vrátili, tak se chlapci okamžitě rozběhli ke stromu. Byla tam spousta dárků, zabalených v krásném balícím papíru. Takovou nadílku nikdy neměli. A tam, kde měl Adam schovanou svou zlatou šupinu, byl také papírek a na něm bylo napsáno: „Veselé Vánoce!“

autor článku:
BARBORA KOCOURKOVÁ

Co s načatými prázdninami

Možností, jak trávit čas o zimních prázdninách je spousta. Tak třeba:
<u>Místa, která můžete navštívit:</u>
- vánoční koncerty
- své příbuzné a kamarády, u kterých se jistě dobře najíte
- betlémy, které jsou k vidění v každém kostele

<u>Zimní sporty:</u>
- bruslení na zimním stadionu nebo v přírodě
- koulování nebo stavění iglú a sněhuláků
- lyžování, běžkování a snowboarding

<u>Nevšední zimní sporty:</u>
- závody psích spřežení
- skiboby
- sněžnice

Ať už si za svoji aktivitu o vánočních prázdninách zvolíte cokoli, přeji vám, abyste si užili spoustu zábavy.

autor článku:
MATOUŠ POSPÍCHAL

Jaké jsou Vánoce ve službě

Jsou profese, pro které neexistují svátky, Vánoce apod. Profese potřebné k zajištění bezpečí obyvatel se nazývají IZS (Integrovaný záchranný systém). Dnes zjistíte, jaké to je být o vánocích v práci.
Udělali jsme rozhovor s Alenou Ryškovou, která pracuje v nemocnici jako staniční sestra. Z pozice hasiče nám odpovídal Jan Dudešek a jak to chodí u policie jsme se zeptali Václava Tomaníka.

Mrzí vás, když musíte být přes vánoce v práci?
zdravotnictví: Ano mrzí, protože každý by chtěl být o vánocích doma s rodinou. Nicméně, každá profese má své pro i proti. Pacienty, kteří musí zůstat v nemocnici, to také mrzí a my jsme tam pro ně, abychom jim pomohli vyléčit jak fyzické, tak i psychické trápení.
policie: Samozřejmě, když mám službu raději bych byl doma, ale ne vždycky mi to vyjde.
hasiči: Ano, mrzí.

Máte nějaký režim střídání směn, aby nesloužili pořád stejní lidé?
zdravotnictví: Ano máme, ale vždy je to o vzájemné dohodě mezi sestrami. Pokud je dobrý kolektiv, většinou ty mladší bezdětné kolegyně vyjdou vstříc těm, co mají děti, aby s nimi mohli strávit štědrý večer.
policie: Nemáme stálý režim střídání směn, jsme dobrý kolektiv vždy se domluvíme. Na Štědrý den slouží pouze dvanáctihodinové směny, od 7.00 do 19.00. proto se zatím o tento den dělí kolegové, kteří už nemají malé děti. Nicméně do budoucna to čeká i mě.
hasiči: Ano, máme.

Jak při vaší náročné práci stíháte přípravy na Vánoce doma? Pomáhá vám třeba rodina?
zdravotnictví: Určitě je to náročnější, zvláště v této době, a proto je nutné spolehnout se na pomoc rodiny. Musíme si uvědomit, že Vánoce nejsou jen o úklidu, ale důležitější je být s rodinou.
policie: Samozřejmě, pokud to stíhám, tak před Vánoci vyluxuji, umyji okna, uklidím celý dům a nachystám vánoční ozdoby. Rodina to nestíhá, protože chodí do školy, většina v Tupesích a pak nestíhají :)
hasiči: Stíhám podle toho, jak se zrovna v tu chvíli daří a doma mi moc nepomáhají.

Když už musíte na Vánoce sloužit, slavíte alespoň nějak v práci s kolegy? Jestli ano, jak? Zdobíte stromeček, dáváte si třeba dárky, máte štědrovečerní večeři apod.?
zdravotnictví: Ano, samozřejmě, každý má snahu zpříjemnit si službu co nejvíc. Každý rok si zdobíme stromeček a děláme výzdobu celého oddělení, abychom navodili příjemnou vánoční atmosféru jak pro personál, tak pro pacienty. Každý z personálu přinese na ochutnávku vánoční cukroví nebo ovoce a oříšky.
policie: Máme s kolegy v práci dobrý kolektiv, proto se vždy domluvíme a na Štědrý den a na Silvestra si nachystáme drobné pohoštění. Dárky si nedáváme, ti co jsou v práci, jsou většinou pěkní dárečci :)
hasiči: Ano, někdo nazdobí stromek a máme společně večeři.

A kdy tedy slavíte doma? Den předem nebo naopak později?
policie: Zatím slavíme Vánoce ve správném termínu, do budoucna možná budeme muset udělat štědrovečerní večeři dříve, případně později.
hasiči: Slavíme až den potom, ale to až s celou rodinou.

Jak to máte s pacienty v nemocnici?
zdravotnictví: Na vánoce se lékaři snaží propustit co nejvíce pacientů domů, pokud to jejich zdravotní stav dovolí. Pokud u nás musí zůstat, tak se jim snažíme umožnit kontakt s rodinou.

Je na Vánoce obecně více výjezdů? Liší se tyto výjezdy od jiných v rámci roku? Čím?
policie: Pro naši jednotku jsou Vánoce a Silvestr celkem klidné svátky. Jak u nás v České republice, tak i v Rakousku, jsou obchody uzavřené, proto nám loupežníci neloupí, zloději nekradou, maximálně hledáme ztracené lidi, ale většinou je klid.
hasiči: Ne, nemyslím si, že je výjezdů víc než ve zbytku roku.

Děkujeme za poskytnuté informace.

auto článku: ŠTĚPÁN RYŠKA, JAN KADLČÍK

Příběh vánočního stromečku

K takové vánoční tradici patří i to, že pojedete s rodinou vybrat nějaký hezký vánoční stromek. Stromeček je vlastně jedním ze symbolů Vánoc. Každý si k němu najde cestu. Někdo zdobením, někdo si zamiluje vůni jeho jehličí a jiní si ho vždy spojí s tím nejkrásnějším obdobím roku.
Tradice zavěšování ozdob na stromek pochází z Polska. Jedna z prvních zpráv o ozdobeném stromku v místnosti se objevuje v roce 1570 v brémské kronice. V tehdejších dobách ho v některých domácnostech zavěšovali nad stůl špičkou dolů. Zdobení vánočních stromů, jak to známe dnes, pochází z Livonska (dnešní Estonsko a Lotyšsko) a Německa. V 18. století se na něj začaly pokládat hořící svíčky, které jsou dnes často nahrazeny umělými žárovičkami. Tato tradice vznikla tak, že se jehličnan měl zapálit, aby se zapudilo zlo, ale byl až moc velký a kdyby ho zapálili, oheň se mohl rozšířit. Zatímco přemýšleli jak to udělat, děti jej začali zdobit jablky, slámou a nitěmi. Tak vznikla tradice zdobení vánočních stromečků. V Česku se objevil první zdobený strom v roce 1812, kdy ho ředitel pražského Stavovského divadla Jan K. Liebich postavil pro své přátele. Nový zvyk se však uchytil až ve 40. letech 19. století a to v bohatých rodinách.
Mezi největší vánoční stromy patří ozdobený strom z Ria de Janeira. Jeho špice dosahovala neuvěřitelných 85 metrů a zdobily ho přes tři miliony světel. Prozatím nejvyšší vánoční strom v Česku je od roku 2013 přes 30 metrů vysoký vánoční smrk rostoucí v Mladkově v Orlických horách.

autor článku: BARBORA KOCOURKOVÁ

Silvestrovské naposled

Silvestrovská noc má svou magii. Lidé uzavírají uplynulý rok a s nadějí vzhlíží k tomu novému. Většina lidí si v tuto chvíli dává každoročně předsevzetí. Pojďme se podívat na původ, význam a na několik klasických tradičních předsevzetí.

PŮVOD:
Původně se jednalo o složený výraz ve významu „vzít něco před sebe“. Když si řeknete toto spojení, už vám to možná napoví význam slova. Dříve se používaly všechny možné varianty tohoto slovesa (např. předseberu, předsevezmu atd.). Tyto varianty slov se v dnešní době už nepoužívají.

VÝZNAM:
Předsevzetí označuje nějaké rozhodnutí, které se snažíme v ten konkrétní rok splnit.

KLASICKÁ PŘEDSEVZETÍ:
Většina lidí si dává klasická předsevzetí. Nejvíce lidé používají třeba tato:
„Začít hubnout“
„Začít jíst zdravě“
„Více spánku“
„Dodržovat pitný režim“

A co vy? Budete mít letos nějaké předsevzetí? Já určitě ano. Snad se vám podaří ho dodržet.

autor článku: LUCIE MÁČALÍKOVÁ

Vánoční tradice

Znáte význam vánočních tradic? Pojďte se se mnou podívat alespoň na některé z nich.

POUŠTĚNÍ LODIČEK
Pouštění lodiček je jedna z nejoblíbenějších vánočních tradic. Lodičky se vyrábí ze skořápky Vlašského ořechu a svíčky a může je pouštět každý. Vaši lodičku stačí jen položit na vodu. Pokud dopluje ke středu, znamená to, že se vydáte do světa. Jestliže se vaše lodička bude držet při kraji, znamená to, že další rok zůstanete doma. Když vám ale lodička zůstane nejdéle nad vodou z celé rodiny, tak budete mít šťastný a dlouhý život.

KRÁJENÍ JABLKA
Krájení jablka se koná po štědrovečerní večeři. Nožem se jablko rozkrojí napříč. Pokud uvnitř naleznete hvězdičku, budete v dalším roce zdraví a šťastní. Jestliže je ale místo hvězdičky v jablku kříž nebo tam naleznete červa, značí nemoc nebo i smrt.

VÁNOČNÍ PŮST, ZLATÉ PRASÁTKO
Vánoční půst je jeden z nejznámějších vánočních zvyků. Musíte celý den odolat všemu tomu chutnému jídlu a za den sníst pouze jedno jídlo, a tím je štědrovečerní večeře. Říká se, že kdo dodrží půst po celý den, tak uvidí zlaté prasátko.

ŠUPINA POD TALÍŘEM
Při štědrovečerní večeři dávají lidé pod svůj talíř šupiny z kapra, aby přinášely po celý rok dost peněz. Kapří šupinku si potom dejte do peněženky tam, kde dáváte mince. Noste jí tam po celý rok až do příštích Vánoc.

LITÍ OLOVA
Lití olova je součást věštby věcí budoucích. Lití olova pochází ze zemí s dříve keltským osídlením. Říká se, že keltští druidové převzali tajemství věštění. Lití olova je tedy vztahováno ke keltské magii. Olovo nám pomůže se podívat do budoucnosti. Zapaluje se svíčka, nad kterou se dá olovo a čekáme, než se začne roztékat. Poté nalijeme olovo do vody, kde ztvrdne asi za 5 minut. A máme odlitek. Rozpoznejte, čemu se odlitek nejvíce podobá.

Tvar pravidelného obdélníku: štěstí v podnikání
Tvar domu se střechou: štěstí
Kruhy:
jestliže jsou spojené, znamenají že bude svatba, jestli jsou kruhy porušené, čeká nás možná rozchod
Kříže:
jeden kříž znamená smrt, dva kříže znamenají klidné stáří
Rovné čáry na odlitku: spokojený život

autor článku: LUCIE MÁČALÍKOVÁ

VÁNOCE JAKO RITUÁL

Rituál (z lat. ritualis = obřadný) je obřad, ceremoniál. Je to způsob chování založený na tradičních a prověřených pravidlech. Ať už věříme, či nevěříme v narození Ježíše Krista, většina z nás slaví Vánoce. Stal se z nich jakýsi rituál, slavnost složená z různých zvyků a taky očekávání.
Někdo na Vánoce rozkrajuje jablko a druhou polovinu dá někomu druhému jako výraz obdarování. Někdo doma pouští lodičky se svíčkou, aby „předpověděl“, kdo půjde do světa. Rituál je něco, co nás propojuje s druhými. Propojuje nás se smyslem života, pomáhá nám překonávat určité změny, popř. krize v životě.

Když vzniká nová rodina, musí se mamka s taťkou domluvit, jak Vánoce budou probíhat. Někdo má rád kapra smaženého, někdo ne. Někdo má rád rybí polévku a někdo ji zase nesnáší. Někdo dává při štědrovečerní večeři pod talíř šupinku, aby se jich držely peníze. V některé rodině se nesmí během večeře odcházet od stolu. Zkuste se zeptat rodičů, jak vlastně slavili Vánoce, když byli malí. A co se změnilo? Jaké rituály máte dnes a co znamenají?

Rituály jsou v životě člověka, rodiny, ale i školy a společnosti důležité. Dávají nám jistotu, že se věci opakují a že se dají předvídat. Právě v nejistých dobách, je důležité mít se o co opřít. Je dokázáno, že rituály nás dokáží provést i obdobím krize. Většina z nás má nějaké rituály a děláme je, aniž bychom si je uvědomovali. Stejně tak je to u Vánoc. Některé zvyky (zpívání koled, lodičky...) si připravujeme a některé věci očekáváme automaticky (kdo rozdává dárky, kdo zvoní na zvoneček...).

Zajímalo by mne, jaké rituály byste uvítali ve škole kolem Vánoc. Stromeček na chodbě? Vyzdobená okna? Koledy? Rozdávání dárečků? ... Něco co by nás všechny naladilo na vánoční čas.
Troufám si říct, že Vánoce jsou pro mnohé z nás svátkem, časem obdarovávání.
Pojďme se naladit i ve škole. Pojďme se usmívat, poděkovat, ocenit. To nás nic nestojí.

autor článku: LENKA RAŠTICOVÁ

VÁNOČNÍ STROMEČEK PRO ZVÍŘÁTKA

Když jste někdy kráčeli zimní přírodou, asi jste při svých toulkách spatřili zvěř. Ať už se jednalo o srnčí, o zajíce, či o jeleny, možná vás napadlo, co dělají v zimě. Jistě, myslivci jim do krmelců dávají potravu, ale co kdybychom jim přikrášlili vánoční čas? Jak? Úplně jednoduše. Nejprve si musíme připravit ***NEZÁVADNÉ*** ***POTRAVINY***. Pokud máte v plánu věci, které mohou jíst výhradně lidé, rychle na to prosím zapomeňte. Určitě nechceme zvěř přiotrávit. Vybíráme tedy suroviny jako například jablíčka, mrkvičky, klasy kukuřice, seno (nemělo by být příliš staré a už vůbec ne nijak závadné), řepu, klidně i zrní. Všechno uvážeme na provázek, nejlépe tak, aby šlo jídlo z provázku lehce stáhnout. Poté si najdeme stromeček na vhodném místě. Určitě by neměl být na rušném a frekventovaném místě, ale zase by měl mít dobrou přístupovou cestu a měl by být vidět. Když máme vhodný stromeček, nazdobíme jej dobrůtkami. Seno, zrní a popřípadě i řepu, dáme pod stromeček, mrkvičky, jablíčka a kukuřice uvážeme na větvičky. Klidně můžeme na stromek přivázat i lojové koule pro ptáčky. Potravu po stromečku dobře rozprostřete, aby si mohli na dobrotách pochutnat i menší a slabší jedinci. Tak, jednoduché jako facka, no ne? Navíc, ten dobrý pocit, že jste pomohli zvěři, která nemá potravy v zimě nazbyt, stojí za to. Zvěř bude jistě ráda.

autor článku: EVA MÁČALÍKOVÁ

Víte, že ...

...vánoční pohádkou číslo 1 je už roky Popelka?

...v pohádce Tři oříšky pro Popelku si sice prince zahrál čerstvý absolvent pražské konzervatoře Pavel Trávníček, ale podle režiséra měl tak silný moravský přízvuk, že jeho roli daboval Petr Svojtka?

...kostýmy pro tuto pohádku byly šity pro natáčení v teplém počasí? Točilo se ale v krutých mrazech a např. scéna, kdy Popelka cválá na koni v lehkých šatech, se točila při -21°C. Brrrrr

...díky krutým mrazům trpěla i technika? Kamery se tak musely po každém záběru rozehřívat v autobuse, aby nezamrzly.

Vánoční ozdoby ze „studeného porcelánu“

Hmota, kterou si společně připravíme, nemá s klasickým porcelánem téměř nic společného. A proč tedy ten název? Výrobky z ní se totiž nápadně podobají právě porcelánu. V zásadě jde o jednoduchou směs z dostupných surovin, jehož výrobu zvládnete v pohodě doma. Jen u menších dětí bude potřeba dopomoc rodičů s odměřením ingrediencí a zvláště při tepelném zpracování hmoty. Ale potom už vše můžete směle svěřit i těm nejmenším k výrobě originálních vánočních ozdob.

A co tedy budeme potřebovat?
2 hrnky jedlé sody
1 hrnek kukuřičného škrobu
1 hrnek vody
A dál už můžete pracovat podle obrázkového návodu.

Na nepřilnavou pánev dejte všechny ingredience - 2 hrnky sody, 1 hrnek škrobu a 1 hrnek vody.

Zapněte sporák na nejnižší stupeň a směs za stálého míchání zahřívejte.

Směs bude nejprve bublat, potom začne houstnout a vytvoří hrudku, která se odlepí od pánve.

Hotovou hmotu můžeme nechat bílou nebo rozdělit na více částí a nabarvit ji potravinářskými barvami.

Hmotu vyválíme a tvoříme z ní libovolné ozdoby třeba za použití vykrajovátek.

Můžeme na ni otiskovat nejrůznější materiály - látky, razítka apod. nebo je barvit akrylovými barvami.

Efektní je také zdobení drobnými předměty. Použít můžeme korálky, perličky apod.

Hotové výrobky necháme samovolně schnout na podložce. Aby se nám nekroutily, je dobré je obracet.

Vánoce jako u babičky

Vánoce v našich domácnostech slavíme všichni velmi podobně. Máme nazdobený stromeček, vyzdobený dům, ke štědrovečerní večeři si dáváme většinou kapra nebo jinou rybu s bramborovým salátem a po ní si rozdáváme dárky. Bylo to tak ale i dříve? Mojí prababičky a babičky jsem se proto zeptala, jak se slavily Vánoce v době, kdy byly malé.

Prababička mi řekla (91):
Upekla se bábovka a linecké, vánočky a koláčky jsme nedělali. Na večeři byla někdy ryba, ale většinou ne. Nikam jsme nechodili, jenom do kostela. Na večeři byla hřibová polévka a nějaká omáčka. Když jsem chodila do obecní školy a do měšťanky, tak jsme rybu nedělali, a když už jsem byla vdaná, tak se nedělaly ryby ani řízky. Štědrý den byl jako normální den, poklidili jsme zvířata, a to bylo vše. Stromeček jsme zdobili sušenými jablky, hruškami a cukrem. Na vánoce pod stromeček jsme dostávali ponožky, košile, co bylo třeba, hračky jsme dostávali málokdy.

A babička mi řekla (63):
Ke snídani jsme měli sardinky, máslo, chleba, vánočku a čaj. K obědu nic a na štědrovečerní večeři jsme měli rybu, vždycky 3 a více kaprů. Bylo hodně sněhu. Po večeři jsme šli ke stromečku, rozkrajovali jsme jablíčko a házeli botou. Stromeček jsme zdobili řetězy a baňkami. Dostávali jsme oblečení a co bylo třeba. Jednou jsem dostala sáňky, které byly ze všech nejrychlejší. Měla jsem z nich takovou radost, že jsem s nimi spala v posteli. Oblékli jsme se a šli na hřbitov. Sníh nádherně křupal, to bylo úžasné. Ze hřbitova jsme šli k tetě, kde se besedovalo. A nakonec jsme šli na půlnoční.

autor článku:
ELIŠKA FOLTÝNKOVÁ

Výsledky kvízů a úkolů

Tajná indicie z minulého čísla:

správná odpověď:
LENKA HEJDOVÁ

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

Vánoční kvíz z tohoto čísla:

správné odpovědi:
1b, 2c, 3a, 4c, 5b, 6a

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

A kdy se potkáme opět ve škole?

Vánoční prázdniny začínají ve čtvrtek 23. prosince a do školy jdeme všichni v pondělí 3. ledna 2022. Snad nás už nezaskočí žádná karanténa a další neplánované záležitosti. Buďte hlavně zdraví!

Vánoční osmisměrka

V	E	S	Ž	K	E	Š	Í	Ž	E	J	E	L	É	V
Y	Á	S	Á	N	O	K	O	L	E	D	Y	Č	N	Í
K	S	N	R	O	S	Í	V	A	R	U	P	R	U	P
Č	V	Ě	O	K	T	L	O	K	Č	Í	N	Á	Ř	P
I	Í	H	V	Č	R	E	K	V	I	S	A	Č	K	A
L	Č	U	I	Í	A	M	E	C	U	K	R	O	V	Í
S	K	L	Č	L	D	J	Č	Á	T	K	S	N	Í	H
E	A	Á	K	B	I	P	E	R	N	Í	Č	K	Y	Í
J	Y	K	Y	A	C	A	M	A	D	Á	R	E	K	N
T	Š	Ť	A	J	E	D	O	S	T	N	B	Ý	N	Č
A	N	I	P	U	Š	Z	R	A	T	E	M	O	K	O
K	O	E	V	Ý	R	Ě	T	O	T	K	V	Á	M	N
Ň	V	Š	V	E	M	V	S	L	K	A	P	R	P	L
A	Ř	E	J	D	E	H	É	R	E	D	A	K	C	Ů
B	E	T	A	H	A	M	M	R	Á	Z	Á	K	U	P

stromeček, žárovičky, jesličky, jablíčko, přáníčko, půlnoční, perníčky, sněhulák,

ježíšek, visačka, cukroví, tradice, purpura, hvězda, kometa, mráz, betlém,

koledy, advent, sníh, svíčka, dárek, baňka, jmelí, kapr, šupina

Tajenka: .....

Vánoční speciál TAHÁKu pro vás připravili

Redakční rada:

Mgr. Barbora Křemečková, šéfredaktorka
Barbora Kocourková, Eva Máčalíková, korektorky
editoři a redaktoři: Adéla Křemečková, Eliška Foltýnková, Jan Kadlčík, Ondřej Klofáč, Štěpán Ryška, Anna Gabrielová, Matouš Pospíchal, Klára Křemečková, Markéta Kaňovská, Eva Oslzlová, Lenka Rašticová, školní psycholožka

Externí redaktoři tohoto čísla:

Martin Michalec, Lucie Máčalíková, Libuše Buroňová

Tisk: Tiskárna HUDEC print, Buchlovice